



כוך ובו שרידי שני ארונות-עץ של אם וילד. האם משמאל, כשהגולגולת בקדמת הכוך, וגולגולת הילד בחלק האחורי של הכוך. לרגליו (בקדמת החמונה מימין), קנקנית זכוכית, למעלה: הקנקנית שנמצאה בכוך.

קעריות וגרות. הקנקנים נמצאו בפתחי הכוכים הבודדים שהכילו ארונות עץ. כלי זכוכית מעטים נמצאו בארון עץ בו נקבר אחד הילדים ובבור העצמות של קבר "גלית". כלי עץ מעטים נמצאו בתוך ארונות העץ ששימשו כמנחות לוואי לנשים וילדים. סנדלים נמצאו למראשותיהם של ילדים ונשים. בכמה מארונות העץ נשתמרו מזרונים עור שמולאו זרדים.

תארוך הקברים

זמן הקברים נקבע לפי הסטרטיגרפיה בשטח והממצאים, ובעיקר כלי חרס, מטבעות וכן מנהגי הקבורה.

המנהג להטמין מתים בארונות קבורה מעץ בקבורה ראשונה, הנו הקדום יותר. הוא רווח כבר בראשית ימי בית שני, כלומר במשך תקופת החשמונאים וראשית ימי הורדוס. כלי החרס שנמצאו עם ארונות העץ אופייניים למאה הראשונה לפסה"נ. כמו כן נתגלו בקבר עם ארונות עץ, שתי מטבעות: של יוחנן הורקנוס ב' (40-65 לפסה"נ) ושל הורדוס ארכילאוס (4 לפסה"נ - 6 לסה"נ). נראה על כן, שמנהג זה רווח במשך המאה הראשונה לפסה"נ.

מנהגי ליקוט העצמות באו מיד לאחר הקבורה בארונות העץ. מבחינה סטרטיגרפית נמצאו קברי ליקוט העצמות בערמות מעל לקברים שהכילו ארונות עץ. באחד הקברים הללו נמצאו